

НАДІЯ

Слова *М. Добронравова*
переклад з російської А Полщука

НАДЕЖДА

Слова *Н. Добронравова*

Спокойно, просто
Спокойно, просто

Сви_ тить зир_ ка в над_ вечір_ ній час,
Све_ тит не_ зна_ ко_ ма_ я звез_ да,

p

p
М

М

М

зно_ ву ми відір_ ва_ ні від до_ му, знов міста простерлись поміж нас,
сно_ ва мы отор_ ва_ ны от до_ ма, сно_ ва между нами горо_ да,

7

7

В

7

В

кли_ чуть нас вогні а_ е_ ро_ дро_ мів. Тут у нас до_ щі ідуть гус_ ті,
взлет_ ны_ е ог_ ни а_ э_ ро_ дро_ мов. Здесь у нас ту_ ма_ ны и дож_ ди,

М

7

7

М

М

віт - ро - вий хо - лод - ний в дужім зле - ті, жде нас на незві - да - ній пу - ті
 здесь у нас хо - лод - ные рас - све - ты, здесь на не - изве - дан - ном пу - ти

Приспів
 Припев

хит - ро муд - ре пле - ти во сю - же - тів. На - ді - я - мій
 ждуть за - мыс - ло - ва - ты е сю - же - ты... На - деж - да - мой

ком - пас земний, а у - да - ча б слідом кро - ку - ва - ла. А піс - ня... я
 ком - пас земной, а у - да - ча - на гра - да за сме - лость. А пес - ни... до -

вір - ний одній, щоб в ній про до мів ку спі - ва - лось. // - ва - лось.
 - воль - но одної, щоб толь - ко о до - ме в ній пе - лось. // пе - лось.

Світить зірка в надвечірній час,
Знову ми відірвані від дому,
Знов міста простерлись поміж нас,
Кличуть нас вогні аеродромів.
Тут у нас дощі ідуть густі,
Вітровій холодний в дужім злеті,
Жде нас на незвіданій путі
Хитромудре плетиво сюжетів.

П р и с п і в:

Надія — мій компас земний,
А удача б слідом крокувала.
А пісня...
Я вірний одній,
Щоб в ній про домівку співалосьь.

Ти повір, тут враження нові,
Все інакшим постає відразу.
Хмари тануть сизі, грозові,
Бачаться нікчемними образи.
Треба тільки вивчитись чекать,
Треба йти настирливо і прямо,
Щоб життя могло нам дарувать
Радості короткі телеграми.

П р и с п і в.

Не забудь того, що протече,
І того, що не збулося нині,—
Милий блиск закоханих очей
І московські хуртовини сині...
Знов міста простерлись поміж нас,
Знов розлука, сподівання, мрії.
В небі зірка у вечірній час
Світить, наче пам'ятник надії

П р и с п і в.

Светит незнакомая звезда,
Снова мы оторваны от дома,
Снова между нами города,
Взлетные огни аэродрома.
Здесь у нас туманы и дожди,
Здесь у нас холодные рассветы,
Здесь на неизведанном пути
Ждут замысловатые сюжеты.

П р и п е в:

Надежда — мой компас земной,
А удача — награда за смелость.
А песни...
довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

Ты поверь, что здесь, издалека,
Многое теряется из виду.
Тают грозовые облака,
Кажутся нелепыми обиды.
Надо только выучиться ждать,
Надо быть спокойным и упрямым,
Чтоб порой от жизни получать
Радости скупые телеграммы.

П р и п е в.

И забыть по-прежнему нельзя
Все, что мы когда-то не допели,—
Милые усталые глаза,
Синие московские метели...
Снова между нами города,
Жизнь нас разлучает, как и прежде.
В небе незнакомая звезда
Светит, словно памятник надежде.

П р и п е в.